אולה אול אולה אולה שבת סים שבח

ור וכיל הרא"ש מחמת חליו למשכב (מה) ואין בו סכנה . הגה או שים לו מיחוש שמלטער וחלה ממנו כל גופו באי מדעיג והר"ן אע"ם שחלך כנפל למשכב דמי (המגיד פ"ב") (מ) (מו) אומרים לא"י (מו) לעשות לו רפואה אבל אין י"ד דשבה מחללין עליו את השבת באיסור דאורייתא (מח) זאפי' יש בו סכנת (מט) אבר. ולחלל עליו ישראל מיל מדלי מו לון עליו את השבת באיסור דאורייתא (מח) זאפי' יש בו סכנת (נב) אבר "וי"א שאם יש בו סכנת מלים מילין אבר עושין (גו) ואם אין בו סכנת אבר אין עושין 'וי"א שאם אין בו סכנת אבר (ט) (גד) עושין לו דבר בשינוי ואם יש בו סכנת אבר עושין בלא שינוי לוי"א אפילו יש בו סכנת אבר אין עושין לו דבר שהוא (גה) נסמך למלאכה דאורייתא ודברים (גו) שאין בהם סמך מלאכה עושין אפילו אין בו סכנת מס מ"ב מדר ודברי (נו) הסברא השלישית נראין. הגה (גח) מותר לומר לא"י לעשות (י) מבשיל לקטן שאין לו סכנה לי יכוס ממ"ב מה לאכול דסתם לרכי קטן כחולה בעלמו אסור אבל כשעושה לו הא"י (גם) מותר (יא) לחולה (מ) לפיינו קלת דמסייע (מא) אין בו ממט (ב"י): יה להקיו דם (סב) ונצשנן עושים לו מדורה אפילו בתקופת תמוו: ים מחולה שאין בו סכנה (יצ) מותר בבישולי א"י: ב"ל מותר במוולי א"י: ב"ל מותר בבישולי א"י: ב"ל מותר מוו ב"ל מחולה שאין בו סכנה (יצ) מותר בבישולי א"י: ב"ל אין נותנין יין נותנין יין נותנין וומנין נותנין יין נותנין וומנין בותנין בו מכנה (יצ) מותר בבישולי א"י: ב"ל לאין נותנין יין נותנין יין בתקופת תמוו: ים מחולה שאין בו סכנה (יצ) (מג) מותר בבישולי א"י: ב"ל לאין נותנין יין

באר הימב

דאפי' במלאכה דאורייתא מסייע אין בו ממש מ"א. וכתב הט"ו כבר כתבנו דהסיוע תהיה דוקא בשעה שהאינו יהודי עוסק בה ולא שיקדים לפניו כלל עמ"א בס"ק ב'. וכתב עוד דמלשון זה משמע דדוקא להחולה הותר בסיוע קלת אבל לא לאחר ואיני יודע בה עשם לחלק וכראה דלאו דוקא קאמר להולה אלא ה"ה באחר ע"ש: (יב) מותר. ואם נשאר למו"ש אסור לבריא ואפי' לדידיה אם הבריא

שטם בנבלה וכ"פ הב"ח ע"ש: (ח) אומרים לא"י. ודוקא שלריך בשבת עלמו רד"ך מ"א: (ט) עושין בשינוי. והיא הסברא הג' בסבת עלמו רד"ך מ"א: (ט) עושין בשינוי. והיא הסברא הג' האים דבריו ועיין סעיף זה בב"י ובאחרונים וביד אהרן:) תבשיל. ומותר להאכילו מוקלה בידים אם א"א בע"א או"ה: א) לחולה לסייעו. היינו שבלא"ה נמי מתעבדא אלא שמסייע קלת נון אינו יהודי שכוחל העין וישראל סוגר ופותח העין שיכום בו כחול אבל אם אינו יכול לעשות בלתי הישראל אסור. ומשמע שם

משנה ברורה (לח) אפילו בשינוי אסור לעשות בעלמו (לב) אם לח היכי דא"ח לטשות ע"י ה"ר מודן לדעה השלישית דמותר ע"י ישראל בשינוי : (נד) עושין בשינוי היינו האישור דרבנן וא"ל לחפש אחר א"י: (נה) נסמך למלחכה דחורייתה . כגון לכחול שין כסיף החולי שחין בו סכנה וכדלעיל בס"ט] שהוא ככותב: (נו) שאין בהס וכו'. כגין הני שמבוארין בסמ"ג עי"ש: (נו) הסברא השלישית. היינו שמותר לעשות אפילו כל השבותים ורק ע"י שינוי אם הוא חולי כל הגוף ואין בו סכנת אבר ואם יש בו סכנת אבר אין לריך שינוי כלל וכ"פ הט"ו ומנ"ל וכ"כ הגר"ל שדעה זו שיקר שהיל דעת רוב הפוסקים: (בח) מותר. ואם (לג) אין התיטוק רולה לאכול כ"א ע"י אמי מותר לאם להאכילו אפילו הלבו א"י ובשלו אע"ג דמטלטלת מוקלה (לד) ועיין בפמ"ג דמלדד קלת דבעי שינוי. כתב בח"ח לריך ליזהר שלח ליתן המחכל בעלמו לקדרה דחחד נותן מים וחחד שופת חת הקדרה הראשון פטור אבל אסור: (נמ) מותר לחולה. לאו דוקא חולה (לה) וה"ה אחר אלא דאורחא דמלתא נקט: (ס) לסייטו קלת. היינו היכה שבלח"ה נמי מתעבדה חלה שמסייע מעט כגון ח"י שכוחל את העין וישראל סוגר ופותח את העין שיכנס בו הכחול אבל אם אינו יכול לעשות בלתי ישראל אסור ומשמע דאפילו במלאכה דאורייתא מסייע אין בו ממש [מ"א]: (סא) אין בו ממש. עיין בע"ז במה שכתב בזה ועיין לעיל במ"ב סקי"א שהרבה אחרונים חולקים על זה: (סב) ונלטגן . משום דסכנה הוא בסתמא ואפילו ע"י ישראל שרי (לו) וה"ה לשאר הולי שיש בו סכנה אם קר לו עושין מדורה להתחמם דסתם חולה מסוכן הוא אלל לינה (לו) ואם אפשר ע"י ה"י יעשה ע"י ה"י: (סג) מותר בבישולי ה"י. ואע"ג דשהר איסורי דרכון אסור לחולה שאב"ם לאכול ולשתות כדאיתא ביו"ד

ה"ה לענין שאר מלאכות כגון בישול וכדומה אפילו אם הוא בקדרה חת אסור לכשל ולעשות בשארי מלאכות רק מה שלריך עכשיו בלמלים אם הדבר בהול אין מדקדקין בכך וכדלקמיה [ח"א]: (מה) ואין ו סכנה . ר"ל סכנת מות ובין יש בו סכנת אבר או לא: מו) אומרים וכו'. ודוקא כשלריך להרפואה בשבת עלמו (כך) הא שח"ל לה בשבת ימתין עד מו"ם אכל כשים סכנה אסור להמתין פמ"ג] : (מז) לעשות לו רפואה . אפילו במלאכה דאורייתא (כה) וה"ה ואר לרכיו כגון לאפות ולבשל וכיולא באלו אם לריך לכך: (מה) אפילו כו'. דלא הותר לישראל לעבור על איסור דאורייתא כ"ז שאין נוגע פ"נ ממש : (ממ) אבר . עיין לעיל בס"ו וס"ט דים אברים שנוגע פ"כ (כו) וה"ה כיוצא בזה בשאר האברים אם הרופא אומר שאם א ירפאו האבר יוכל לכוא לפק"נ הרי הוא כשאר חולי שיש בו שכנה: (ג) באיסור דרבנן. היינו (כז) כל השבותים, ואפילו בלא זיכוי ומטעם דם"ל דבמקום חולי לא גזרו: (נא) אפילו וכו'. דאם ש בן סכנה אסילו רק לאבר אחד לכל הדעות [לבד מדעה אחרונה עי"ם] מותר לישראל לחלל עליו בכל השבותים לרפואתו (כח) והפילו אינו חולה כלל בכל הגוף . כתב בח"ה כל דבר שמותר לעשות ע"י שראל בחולי שאין בו סכנה אפילו יכול לעשות ע"י א"י מותר: (נב) אכר. ואדלשיל ברים הסעיף קאי שהוא חולה שנפל למשכב או שתלטער הרבה וחלה תזה כל גופו (כע) אבל אם בכל גופו אינו חולה כלל רק שהוא חולה באחד מאבריו וגם באותו האבר אין סכנה לכו"ע לא שרי להלל כ"א ע"י א"י (ל) וגם דוקא בדבר שהוא משום שבות בעלמה דהו ע"י ה"י נעשה שבות דשבות ושרי במקלת חולה וכדלשיל בסימן ש"ו ס"ה: (נג) ואם אין בו וכוי. אף דהוא חולה הכולל כל הגוף ס"ל דאסור לעשות ע"י ישראל ולדעה זו השניה

שטר הציון (כה) מ"א כשם רדיך: (כה) רמב"ם כפ"ב מה"ש: (כו) פשוע: (כו) אפילו דבר שהוא נסמר למואכה דאורייתא דלדעה רביעית אסור: (כח) מ"א נכס רדיך: (כה) רמב"ם כפ"ב מה"מ: (לו) מ"א ופמ"ג: (לא) הגר"א: (לא) הגר"א: (לא) הגר"א: (לא) הגר"א: (לא) מ"א כשם המ"מ שהוא דעם זו וכ"ב הגר"א: (לו) מ"ן בביאור הגר"א שכל הפוסקים חולקון על הרמב"ם שמחמיר כזה וכן פסק הכ"ח וא"ר מיושב דלא תקשה מלעיל ש"ע ס"א ע"ש: (לה) ע"ו: (לו) ע"ן בביאור הגר"א שם:

(70 131/0 3 38/ 1118. 7 19C 11 27 15m 1162 Notes Vich1.1

(3)